

[ne légy mártír]

Köd emésztette, elbomló hajnalon
a nedves betonszagtól részeg a szél
(feltámad, tolong, majd ismét elalél,
benne csenddé dermed minden zaj). Nagyon

megáll, aminek mozdulni kellene,
megtorpan az út, a csatornafedél,
elapad a csőr, csak a csontja mesél.
Csak szél: sem zaj, sem út, sem csőr, sem mese,

sem líra-ízű, vastag disztichonok.
Őrizd meg magad, ne légy mártír. Konok
idegrendszered megrögzött késztetés.

Mozdulatlan utcák csendje éltet, és
a betonszag lassan mindent feledtet.
Rászedted magad! Nem vehetsz kegyelmet.

SZEMLÉR MIHÁLY: *Petőfi halála*, 1849. július 31.